plaatsbewehlsheer van Gent, M. Firenne, 2 der Hoogeschool, verscheidene professoren meer andere notabiliteiten.

hoogs benoeker werden in de trouwzaal 14, waar zij omringd door de overheden, **en verhoog plaats** namen. Heel de zaal **een prachig en rijk** aanwaagenwest der **gen van de** Gentsche maatschappijen.

Toespraak van M. Braun.

ebier, behaupt, de toespraak van burgeraar Braun.

Braun wensch welkom aan M. Poincaré herinnert aan de historieke feiten die in het huis is vertoefd, gegrepen hebben; dan ehrijft hij de sombere dagen van 1914 en angst die te dien tijde in Gent heerschte voegde erbij, dat, indien Belgie in oorlog d gesprard bleef, zij het aan admiraal arch te danken heeft. Na de verwoestingen reven door deze vijand, dagteekenende uit ord te hebben aan de intrede der fransche gen te Gent in december 1918, eindigde Braun:

Wij zijn gemaakt om elkaar te verstaan. ontigd op de slagvelden, bezegeld door bloed van onze vaderlanden, gedoopt door dood, meerderd door vier jaar rijen, ontberingen pemoeiaanen gedragen roux, bekroond door uiverse en schouder verwonden, al onze maatschap voor onze twee landen het beste dodmiddel zijn; verbonden hebben wij dus ing gewonden, verbonden zullen wij ze winnen. Het ligt aan ons, de banden die vereenigen nauwer toe te sluiten: moge d Wederdadelijke gedachtenwisseling van ideeën van vrijhaar eenigendmiddel de ontdekken, op vertaanding, zedelijk en ekonomisch ied.

Let u te groeten, M. de President der Repuk, hugue wij aan de vriendelijke aanwezigheid ger, die in zo moeilijke tragieke en grootsche ion der geschiedenis, op eene zoo edele uur zijn bestuurlijke taak verrgenwoordigd ch l'Eure Frankrijk.»

Antwoord van M. Poincaré.

Mijnheer de Burgemeester,

Mijne Heeren,

k was zeer gelukkig aan uw vriendelijk aangen, om mij te mogen eenige oogenblikken vertoeven, gedurende mijn bezoek aan gie, in de oude stad van Gent, welke ik reeds anderen, en ik bedank Z. M. den Koning, dat hij zoo goedwillig zijne toestemming even heeft toegestaan. Ik ben zeer gelukkig herinnerende aan, dat den 9 November 1918, ie dagen voor het sluiten van den wapenstand, zij mijn eerste bezoek in Belgie was, met ongeduld de bevrijding der stad wachtten, die de belgische zegepralende open zouden binnenkomen, om hen te ontmeten. in hun dapperen aanloop. De koning l bevel gegeven uwe stad niet rechtstreeks te vallen, maar de uitkomst van de beleiden i opdat de bevolking, de monumenten en de nen in het gevecht zouden gespaard blijven. ik dit alles, ik ben zeer blij, dat ik de eerste ren den toren van Sint-Baafs, en bij had gen ter gedacht dan naar u toe te vliegen. Hij ik dat, in de stad Gent, de Duitsche overheid furende den oorlog op de meest valsche de onderminnen had de belgische eenheid te ieken, en het gewelen der vlamingen, die ie doen, maar hij wist ook welk antwoord, ardig over gesteldheid, gij deze Belgische endmede gegrepen hebt en dat gij, door uwe schouse nationale spreuk tegenover germanen te stellen, dat ik, en gij zijt ik gebieven, omdat gij vereenigd zijt.

Vroeger, toen de vreemdeling de voorheen er gelk of dat hij, door de Belgen op uwe neentelijke vrijheden, hep uw heldhaftig k naar het belfort en luidde de stormklok, ver dan er over heen gaven of de Belgen ir ene machtig leger, leiden Filip van Arte de en zijne wapenmeesten zich ter plaatse lden. Antwerpsche schippers, spinners, lakenweevers, wevers, al uwe ambachtsgroepen wilden het leven ten arbeid en de vrijheid, en toen zij van de bulle Grietje heet, hebben zij hun vaderlandsche il maakten, beteekende dit hun vast besluit h moet voor den vijand te verneuderen door overgave.

Ferondersteldien dat gij bekwam waart dit ldden van uw aanwezigheid, dat gij, ook ie doochenen, was u dezelfde miskennen bij ijun voorouders weerlig geleven.

Heden dat de vredelieve regeering van uwe herlandsche hoop bekroond heeft, laat mij ed de uitdrukking mijner personlijke bewondering, die beliewen hun van Frankrijk sbieden.

Toast van Doctor Honoris Causa

M. Pirenne, rector der Hoogeschool van Gent, erhandigde M. Poincaré zijn het diploma van doctor Honoris Causa van dier Hoogeschool

Het Gulden Boek.

De burgemeester verwelcomt M. Poincaré, marschalk Foch, den Koning en Koningin Elisabeth, die hem hebben geleid, en dankt de Franschen voor de hulp, die zij hem aan dat verleen. Daarna beschrijft zij verschillende prachtige zalen van het stadhuis, van waar Jacob van Artevelde tot zijn stapt spraak

Toen de hoogte hebben ieder terug op de pad zichzelven, dat hebben wij gedaan, dat hebben ij, waaraan gen eindeskwam. Na een toertje der de stad afgelopen te hebben, sloegen zij ie terugkeer naar de Vrijdagmarkt, waar zij ier viel M. Poincaré moeral dezelfde ovatie beurt als deen morgend

De Mechelen

De Mechelen aangekomen om 2 1/2 begaan ll gezelschap zich naar eene der zijden van de stadsmuur, waar de hoogte gaten den ingang werden gegraven. Onder de aanwezigen bevonden zich Mr. Marcel Mercier, niet aan zijne zijde Mgr Legraien Mgr van Roey en een uitstapt in groot aantal geestelijken en leeken.

Toen de President uitstapte, gevolgd door de Koning, marschalk Foch, de prins, de ier Belgische en Franschen, de Kardinaal Mercier, ieren, eerden en eindelooze ovatie op. Op ijn marsjden toen wapperde de Franche vlaktte, de Schelde werd gelaten. Daarna ed zijne kiezen.

Het lot kwam voorgezet, stoet naar het gedaalde, de President, de Koning en de Koninin er een Frisch Stadsbeeld door een kerkgezogd aan de Grotmarkt, dit geschiedt in de voldkers.

Bij 't uitzet het altaar gaan zong het koor der Ambrosiaanse Lofzang, «Ambrosiaans», een liturgische eerbiedwaardige zangwijze.

Op de middele der aartsbisschop in den tempel ind plaats, gaan de Prins, gevolgd door M. Lebrun, Poincaré, de Koning, de Leopold, de Foch's, de ders die dicht bij de geselven der door de Mechelsche aanzien.

Toen de stoet op het hoogaltaar van St-Rombolus was aangekomen, en daar stilhield nor het relikwiedrijven van de Mechelsche ing der stad, hield de kardinaal eene korte rede.

Zijne Eminentie herdacht de redenen van erkiefthied die hebde Linden dichter bij haar hebben gedreven en eindigde: «De geen van St-Rombolus beschermen, de Belgische eenheid behouden, maar staat steeds uit. Bewaar zijn beteekenis, Mijnheer de President, dat ik U aanbeveel van onze gebiedenis en wanschen.»

De President sprak zijne voldoening uit Z. den Kardinaal aan te mogen beantoorden in de verrijke kathedraal, op zijn middelen van dag, die